

האסיפה הכללית המשותפת ה־6

ה־35 של התאחדות מגדלי בקר וה־55 של "החקלאית"

– דו"ח חי –

על פי החלטות המוסדות של ה.מ.ב. ושל "החקלאית" ובהתאם לסדר היום שפורסם ונשלח יחד עם ההזמנה, גם הפעם התקיימה אסיפתנו בבית העם בכפר ותקין. תאריך האסיפה, המאוחר יחסית לשנים עברו, גרם לכך, שבאי האסיפה סבלו מעט מחום ולחות העונה בתנאי המקום הזה. לא נורא ולא מכריע – אך בכל זאת, בעתיד יש להתחשב גם בפרט פעוט כזה, לנוחות ורווחת החברים שטורחים לבוא ולהשתתף באופן פעיל. מלבד זה, קשה למצוא פגמים: הרמקולים פעלו בסדר, שלחן הנשיאות קושט בזרי פרחים מרהיבי עין ובתום האסיפה גם החלק התזונתי עמד על רמה גבוהה, לנחת כל המשתתפים.

בלי שום ספק, זו היתה אסיפה חיה וחיונית מאד, מלאת ענין ומפגן נאה של אוירה חברית ונוהל דמוקרטי, לא מעט בזכות החברים שניהלו והנחו את הדיונים ולא נתנו שיצאו מכלל שליטה. עם זאת ועל אף הזמן הקצר שעמד לרשות הדיון הכללי וההשגות לגבי ההצעות להחלטה, כל מי שרצה היתה לו הזדמנות להביע דעתו.

למען כל אותם חברים שהוזמנו לאסיפה הכללית ולא עלה בידם להשתחרר מעבודת היום-יום כדי לקחת חלק, אנו מביאים בהמשך את עיקר הדברים מתוך תרשומת הפרוטוקול, כולל ההחלטות כפי שאושרו לאחר דיונים ענייניים בסעיפים רבים. יש להניח, שכמה מן ההחלטות שנתקבלו תעוררנה הדים בקרב ציבור חברינו וביצוען יתרום לביסוס הענף ולהגנה על העוסקים בו.

(מ.מ.)

הקהל באולם, חלק מאותם מאתיים חברים שהתכנסו.

אם לתמצת את דברי השר שנסובו על דברים כלליים למדי, אפשר היה להתרשם, שכל שנדרש מן החקלאי על מערכותיו התנועעיות והמקצועיות זה להתאים את עצמו ואת אורחות חייו לתנאים המשתנים סביבו, ואולי אף בתוך המסגרות בהן הוא חי ופועל. אולם, דברי השר לא פירטו עד היכן עלינו להשתנו.

בשלב זה הוזמן מאיר בן-מאיר, מנכ"ל "החקלאית", לשאת דברים שנוסחם המלא מובא כאן בהמשך:

בראשית האסיפה אושרו הח"ח אילן הרן כיו"ר ודניאל פרי כמזכיר האסיפה. כמו כן נבחרו לוועדה המתמדת של ה.מ.ב. החברים אביק ריכב, יונתן פלד ואודי יפה (האחרון נעדר מן האסיפה) ולוועדה המתמדת של "החקלאית" החברים מנחם חורש ואורי גיל. לאחר הסדרת הפרטים הנוהליים המקובלים ומספר הודעות הנוגעות לאירגון ולסדר היום של האסיפה, הוזמן שר החקלאות לשאת דברי ברכתו לכנס.

שר החקלאות ליד שולחן הנושאות עם מאיר, שאול ותלי.

חקלאות מתוכננת – כשלוך או הצלחה?

מאיר בן-מאיר, "החקלאית"

מהשאריות האחרונות של מכסים שהגנו על היצרן הישראלי מהתחרות של היצרן האירופי. האם הבטחנו הדדיות בינינו ובין השוק האירופי? האם גם הייצואן החקלאי המייצא לאירופה יהנה מחשיפת השוק האירופי לתוצרתנו? האם הפרח, התפוז והעגבניה שלנו לא ייתקלו יותר במכשולי מכסי מגן, הנושאים שמות שונים ומשונים? האם ההגנה המאסיבית שמגן השוק האירופי על היצרן החקלאי שלו היא ביטוי לאי-מעורבות ממשלתית במשק? האם כופה השוק האירופי על יצרן בשר הבקר שלו להתחרות עם בשר זול מארצות מרכז ודרום אמריקה? האם המציאות השוררת בשטח זה

בשנים האחרונות גוברת והולכת, במסד הכלכלי של ישראל, גישה הגורסת אי-מעורבות של הממשלה במשק.

לא כאן המקום ולא זו היריעה אשר בה נבחן, אם המודל נושא מאווייהם של כלכלני הממסד אכן תופס בתעשייה ואכן מקובל בכלכלת העולם המערבי. אך כאן המקום להשוות את מודל היעד הנכסף הזה של הממסד הכלכלי, הן עם חקלאות המערב והן עם השגי חקלאות ישראל. האם אכן גורס העולם המערבי חשיפת חקלאותו לחופש המשחק של כוחות השוק, או שמא אין זו אלא אגדה שטיפחנו אנחנו? בשנת 1992 ייחשף השוק הישראלי

האמת העירומה המסתתרת מאחורי המושג שינויים מבניים היא דרישה פשוטה להפחתת מספר החקלאים והגדלת יחידת הייצור המשפחתית, זו ותו לא! ההגיון הזה, הפשוט לכאורה, משמעו פחות רפתנים במושב פארן ופחות חקלאים בגרופית. מהי התעסוקה החליפית שמציעים כלכלני הממסד לחקלאים "המיותרים" שבפארן ובגרופית? את זו שיש להם בשפע בעיירות הפיתוח או שמא הם מציעים לדבוק בהגיון הכלכלי הצרוף כביכול ולדלל את מספר היהודים ביישובי הערבה?

מרבית לומר לנו, כי צמצום מספר החקלאים והגדלת יחידת הייצור, הם תהליכים המאפיינים את חקלאות המערב, האמנם? האם גדלה הרפת המשפחתית בגרמניה המערבית מעבר ל-35

מאיר בן-מאיר, מנכ"ל "החקלאית".

בשוק האירופי איננה מעורבות עמוקה במשק? אני מיטיב להכיר את הפזמון כי חשיפה לכוחות השוק היא החמצן הדרוש להתיעלות, האמנם? האם בכל מחיר?

לפני שנים מספר חתמנו הסכם סחר חופשי עם ארה"ב. החתימה לוותה תרועות שמחה בדבר הסיכויים שהסכם זה פותח בפני היצרן הישראלי. האם המציאות הגשימה את התקוות?

מאז חתימת ההסכם אין ממשלת ארה"ב מפסיקה לפשפש בכיסו של החקלאי הישראלי כדי לגלות את הסובסידיות הנסתרות ששלשה לשם ממשלת ישראל במטרה להעניק עדיפות לחקלאי הישראלי על פני מתחריו האמריקאי בשוק של אמריקה. הרגישות של ממשלת ארה"ב להגנה על חקלאיה גוררת לא אחת את החקלאי שלנו להתדיינות משפטית מתישה עם הממשל האמריקאי, שאינו בוחל בשום אמצעי כדי להכביד על החקלאי שלנו את הייצוא לשוק האמריקאי. לעומת זאת מייצאת ארה"ב לישראל גרעינים בסכום העולה על כל הייצוא החקלאי הטרי מישראל. את הגרעינים הללו מסבסדת ארה"ב סבסוד כבד ובשכר מחירם הנמוך לחקלאי הישראלי, הוא נאלץ להובילם באניות אמריקאיות ולזה ייקרא אי-התערבות. לעומת "אי-התערבות" זו נאלצים יוגבי הנגב לעמוד מדי שנה כעניים בפתחו של האוצר בויכוח על מחיר החיטה.

כאמור, אין זה המקום לבחון את מעורבות העולם המערבי ויפן בכלל זה בתעשייה שלו. אבל האמת הבלתי מעורערת היא, כי כל העולם המערבי מקיים מעורבות תומכת בחקלאותו, החל מתמיכה מאסיבית במחיר המים והפלחה של ארה"ב, דרך תמיכה חסרת תקדים של השוק האירופי במוצרים מן החי, תמיכה העולה לשוק הון עתק וכלה בתמיכת ארצות השוק, מהולנד בצפון ועד איטליה בדרום, במוצרי ייצוא מן הצומח.

לעומת זאת, מה הגישה הרווחת בישראל בהשוואה לזו שבמערב?

ההתקדמות שחלה בעשור האחרון בממשק וביטוייה בתוצאות הכלכליות, טרם גיבשו מגמות טיפוח ברורות – עוד רחוקה הדרך ממיצוי מלוא הפוטנציאל של ייצור בשר. אף על פי כן, חובה להדגיש כי לו נדרש הענף להתחרות עם עלויות ייצור הבשר באירופה, היתה ידנו על העליונה. לצערנו נדרש הענף להתחרות עם מחירי הצף וחלקאי ארצות נחשלות. בדרך זו לא נוכל למצות את הפוטנציאל הגלום בענפי הבשר ובשטחי המרעה, בבוקר ובנוקד הישראליים. בענפים אלה עוד רבה הדרך לפנינו. ועוד רב הפוטנציאל שטרם נחשף.

רפת החלב היא הוכחה ניצחת, כי לא תחרות עם ייבוא זול היא נוסחת הפלא להצלחה מקצועית וכלכלית. השגי החקלאות המפותחת של ישראל, ורפת החלב כאחד משיאיה הבולטים, הנם פרי תפיסה כלכלית, הגורסת מעורבות ממשלתית אוהדת, מבקרת ומדרכת כאחת, מעורבות ממשלתית הנושאת באחריות משותפת עם החקלאי, למחקר, לפיתוח, ולרווחתו של עובד האדמה. רווחתו של עובד האדמה היא נכס כלכלי וחברתי ללא נטל! אני קורא לשר החקלאות, שבית מדרשו ובית גידולו היא החקלאות המתוכננת, לפעול לחיזוק חישוקיה של החקלאות המתוכננת ולהידוק השותפות הממשלתי עם פיתוח הממשק.

בוה נפתח הדיון הכללי, בו לקחו חלק מספר רב של משתתפים. התחיל **אבשלום דולב**, מנכ"ל מועצת החלב, שעמד על החשיבות של זיקת החקלאי אל מנגנוני השיווק עבור תוצרתו. כדבריו "חקלאי טוב הוא חקלאי שיש לו מערכת שיווק טובה". כמו כן התעכב בפרוטרוט על חיוניותה ונחיצותה של המערכת לפיקוח על המחירים ודרש בקרה ושליטה אוהדת מצד הממשלה על התאמת הייצור לצריכה. דגש מיוחד יש לשים על השיווק במסגרות השיתופיות וחלילה לנו לפגוע במסגרות אלה. **ד"ר ארנון שמשוני**, מנהל השירותים הוטרנריים בידך את האסיפה והתיחס לכמה הבטים של בריאות המקנה. השנה היו כמה מקרים של פו"ט ביו"ש ועזה וכן ששה מקרים

פרות חולבות, האם עומדת תוצרתו של חקלאי המתקיים מ-120 עגלי בשר בתחרות עם ייבוא בשר קפוא במחירי הצף?

אני מיטיב לדעת את התשובה, היוצרת אבחנה בין שמירת מספר המועסקים בחקלאות באזורים מועדפים ובין אדישות לנושא זה במרכז הארץ. כאן במרכז הארץ לא צפויה כביכול הסכנה להשמטת הקרקע מאחיזה יהודית.

ברשותכם, אהיה יותר ספציפי ואעבור לשני מוצרים שעליהם קיומו של הציבור שנאסף כאן, החלב והבשר. לפני שנים הוגדרה פרת החלב שלנו כאויב המדינה וכווללת מים. מה קרה מאז? טיפחנו את הענף, השקענו במחקר, בטיפוח ובהתייעלות וראה זה פלא, העקשנות הניבה פרי, פרת החלב שלנו היא מהטובות שבעולם, אם לא הטובה שבהן. היא איננה זוללת מים, עלות הייצור של תפוקתה עומדת בתחרות עם מיטב הרפתות שבמערב, וכל זה הושג, למרבה הפלא, לא מרפתות המונות עלפיים פרות, אלא מרפתות משפחתיות המונות 50-70 חולבות. יתר על כן, על אף מעורבות הממשלה בענף, משיע הענף את השוק הישראלי בשפע מוצרי איכות ואינו צובר הררי עודפים, כפי שצובר השוק האירופי.

כיצד התרחש הנס הזה, המנוגד לכל הקלאסיקה הכלכלית? התשובה היא, חקלאי נאור מחד, וקיום ענף יציב פרי זיקת גומלין חיובית בין הממשלה, הרפתן והמחלבות, מאידך. כלומר, מעורבות ממשלתית המשיגה את הבלתי אפשרי, על פי ספרי הלימוד: מכסות ייצור רבות וקטנות, פיקוח על המחירים, סבסוד כמכשיר תכנון ותוצאה מפתיעה של יעילות ייצור וקיום יציב של החקלאי בעת ובעונה אחת.

אינני מתכוון לומר כי פסו בעיות וקשיים בענף; אינני מתכוון לומר כי מיצינו את פוטנציאל הטיפוח ומגמותיו; אינני מטיף לנוח על זרי הדפנה. אבל, אנחנו נמצאים בפסגת ההישגים על אף שלא הסכמנו עם משטר הג'ונגל הכלכלי של כל דאליים גבר.

ייצור הבשר הוא ענף מורכב יותר. על אף

סורקין, זקן הרפתנים.

מוטק יוספזון מגן שמואל.

לרביה לברה"מ. יו"ר האסיפה אילן הרן מסביר, שישנו קושי מסויים מבחינת המחירים שניתן להשיג משם, אך עקרונית אין מניעה.

אבשלום דולב, מנכ"ל מועצת החלב.

בתוך ישראל גופא. ד"ר שמשוני הצהיר, שעל אף המצב בשטחים אנו מגיעים לחיסון כמעט כוללני של כל העדרים, כולל כבשים, ביהודה ושומרון. בעקבות התפרצויות של ברוצלוזיס מסוג מליטנוזיס, גם בבקר חלב, והסיכון הבריאותי לאוכלוסיה בעקבותיהן הסכים האוצר לתמוך בביעור המחלה. גם לייצוא התיחס כאחד האמצעים העשויים לתרום ליציבות הענף והעדרים. מאחר שלבקר שלנו מוניטין רם בחו"ל, על השירותים הוטרינריים להיות מסוגלים לשמור על בריאותו והחיסונים והבדיקות החיוניים – כל זה דורש אמצעים וכח אדם מקצועי.

אודי מקב' אורים מבקש לדעת, מה קורה בשטחים של יו"ש ועזה בקשר לייצור חלב ואם בכלל יש מספרים על הקף ייצור כזה שם.

סופר יהודה ממושב ברכיה טוען, איך מאשרים מכסות הייצור במושבים שאינם מאורגנים; נדמה, שהחוק בנושא זה אינו מספיק ברור וסגור.

התרגשות מסויימת אחזה בציבור, כאשר ותיקי הותיקים אשר עדיין עובדים ברפת קמו ודיברו: **סורקין מקב'** עין-חרוד מאוחד זוכר מתי נוסדה "החקלאית" ואת אלה שעמדו בראשה בראשית דרכה. **מוטק יוספזון** מקב' גן-שמואל מתיחס ישירות לאפשרות של ייצוא בקר חלב

עמרם בן-צבי מקב' הזורע מקשה בענין יחסי צריכה: ייצור לא טובים ושואל, כיצד נקלענו למצב, בו משקים המייצרים עודף שומן מקבלים על כך פרס, בעוד אלה המייצרים כמות פחותה נקנסים.

הענקת פרס ההתאחדות 1989

ועדת הפרס שליד התאחדות מגדלי בקר בישראל החליטה להעניק את פרס ההתאחדות לשנת 1989 לח' אשר בן-צבי, ואלה נימוקיה:

זה למעלה מ-50 שנה קשור אשר בענף הרפת, תחילתן בהכשרה בגרמניה ועד היום הזה. מאז הצטרפותו לקיבוץ הזורע בשנת 1942 מילא את כל התפקידים ברפת ואף תפקידים מרכזיים בקיבוץ. אשר הכניס את מכונת החליבה הראשונה לרפת של הזורע והיה הרוח החיה בהפיכתה לרפת מודרנית.

אשר היה חבר בוועדה בראשותו של פרופ' וולקני, שבחנה את סוג מכונת החליבה המתאימה ביותר למשק הישראלי.

בשנת 1960 הוא יצא עם ייצוא הפרות הראשון להדרכה במשק ליד טהראן בירת אירן, ולאחר שלוש שנים עם ייצוא נוסף לאיספאהאן. בין השנים 1967 – 1971 כיהן אשר כמזכיר התאחדות מגדלי בקר. בתקופה זו הושם הדגש על תכנון מחדש של ספר העדר והידוק קשרי החוץ של ההתאחדות עם מוסדות, אירגונים ואישים מעבר לים.

במשך כ-20 שנה היה חבר הנהלת "החקלאית". עם פטירתו הפתאומית של מאיר פרקד"ל, נרתם אשר לנהל את "החקלאית" עד לבחירת מנהלה החדש.

החל מ-1981, במשך 6 שנים היה מנהל "און" ועתה עם שובו לקיבוצו היה לאחראי על היונקים ברפת הזורע.

אשר התבלט בניהול יחסי עבודה תקינים, יכולת אוטודידקטית וחיפוש דרכים חדשות. לאורך כל הדרך הוא הקפיד לשמור על הגינות ועקרונות מוסר בעבודה. עקביות, צניעות

עמי ניצן מכפר ויתקין טוען לשינויים שיש לבצעם, על מנת לשמור על ההתאחדות לבל תקרוס, כמו מסגרות שיתופיות אחרות חו"ח: ייצוג על פי גודל העדר; בחירות אישיות; שינויים לקראת האסיפה הבאה. לא טוב ולא בריא שמנהלי המוסדות החקלאיים ישבו בהנהלה באופן קבוע.

עמי ניצן מכפר ויתקין.

שלמה דורי מקב' יפעת מצטרף ותובע דיון יסודי באופיה ותפקידה של האסיפה הכללית. מציע ועדת ביקורת פעילה שתדווח לחברי ה.מ.ב. כל חצי שנה על פעולות ההתאחדות. יש לדאוג שהשליטה על הענף תישאר בידי אלה החיים ממנו.

היו"ר מפנה את הטוענים להגיש הצעותיהם לוועדה המתמדת לשם ניסוח סופי.

שלמה דורי מיפעת.

מילואים לדו"ח ה.מ.ב. לשנים 1987-1988

מזכיר ה.מ.ב. דניאל פרי מביא מילואים לחוברת הדו"ח שנשלחה לחברים וגם עונה למשיגים ולטוענים בדיון הכללי עד כה. לגבי חוברת הדו"ח הוא מוסיף פרטים הנוגעים למזויאון וארכיון הרפת, אשר הוקם ביוזמת ה.מ.ב. ומתופעל על ידה בסיועם הפעיל של הח"ח שלמה דורי ושבתאי רביב. הארכיון במתכונתו הנוכחית קולט אינסוף נתונים ומאפשר שליפתם הנוחה בעת הצורך, למטרות מחקר, השוואה, וכו'.

באשר לבעיות ייצור חלב ובשר: הנתונים מצביעים על ירידה בצריכת החלב, אפילו מתחת למכסות, דבר העשוי לגרום להורדת

דניאל פרי, מזכיר ה.מ.ב. משיב למשיגים.

ויסודיות איפיונו את פועלו בכל מגוון התפקידים שמילא.

על יכולתו להציב מטרות ולהשיגן בשכנוע ובהבנה ותמיד ברוח טובה; על נכונותו להתגייס למשימות קטנות כגדולות ובסיומן, תמיד לחזור לכוך מחצבתו, לרפת ולקיבוצו; על תרומתו הענפה לענף הרפת בארץ ועל פועלו הרב בתחום הארגוני והמקצועי,

אנו מעניקים לאשר בן-צבי את הפרס.

ועדת הפרס

דוד לב, יאיר בן צבי, אחיעם שני.

חתן הפרס מודה על קבלת הפרס ומציין לטובה את צוותי הרפתנים הרבים ואת קיבוצו הזורע, שאיפשרו לו לצאת לעבודה ותפקידים ציבוריים ולשוב לעבוד ברפת.

למחקר, נדמה שהמחקרים המבוצעים היום אינם עונים על הבעיות הכלכליות של הענף.

בהמשך עוד נשאלו שאלות בענין מחיר החלב בתוך המכסה ומעבר לה, בחורף ובקיץ, תמריצים כאלה ואחרים – בציבור חסר מידע מהימן בנושאים חיוניים אלה. בצדק מעיר **אילן הרן**, שלא יאה ולא נאה, שנציגי תעשיית החלב "תנובה" לא מצאו הזמן להשתתף באסיפה. עוד הוא מעיר, שמערכת החלב המתפתחת בשטחים מהווה פיתוי ליצור הקטן לחרוג מן המסגרת המוסכמת. כמו־כן, על משרד החקלאות לדאוג לכך, שבידי השירותים הוטרינריים יהיו הכלים והתנאים להשתלט על הבעיות ביו"ש, עזה ובלבנון עד כמה שאפשר, על מנת לצמצם את הנוק העלול להיגרם לענף שלנו. אילן מדגיש, שאין לפגוע במכסות, כי תהיה זו פגיעה בתשתית, אלא לתבוע מן הממשלה לטפל בעודפים, אם וכאשר ייווצרו.

דניאל פרי עונה לשאלות החברים, בענין המחיר הצפוי לחלב חורף וקיץ וצורת החישוב לתשלום עבור חריגות; פרטים עוד יפורסמו. בקשר להצעה להקים את "בית הפרה" שישכן את כל הפעילויות ה.מ.ב. ו"החקלאית", מוסבר שלמעשה יש בידנו נכסים די הצורך – המשרדים בת"א ובנין "החקלאית" בחיפה; וגם את דמי השכירות הגבוהים של המעבדה הקיימת יש להכניס לנדודניה – כדי להקים את הבית. לפי חישובים ואומדנים מבוססים יוצא, שהחברים יחסכו/ירוויחו בחשבון ל-10 שנים כמיליון דולר מהקמת בית הפרה ואיחוד הפונקציות.

תלי שור, מנהל "און" מסביר דברים בקשר ליחידה להעברת עוברים, אשר הוקמה לצורך שירות מעשי ולא דוקא למטרות מחקר. בהסברים מפורטים מזכיר תלי את השתלשלות העניינים וההחלטות על השקעות בציוד ומבנים, בהשתלמות ד"ר דן פרנק ונהנה גם לציין את ההצלחה המקצועית בהעברת עוברים שהגענו אליה (50%-55 פוריות) והעלות להפקת עובר תקין (-240 ש"ח).

בזה תם הדיון בנושאי ה.מ.ב. ונפתח הדיון בענייני "החקלאית".

המכסות. יתכן, שמכסת ייצור החלב לא כולה תזכה למחיר המלא, ולקראת שנת המכסות הבאה יש לפעול לדיוק יתר במילוי המכסות. לעומת זאת, בנושא הבשר אנו עדים לצריכה מוגבלת למדי, לא־מעט כתוצאה מן הנעשה ביו"ש ועזה. אנו צפויים להצטברות מספר גדול של עגלים למכירה בעונת הסתיו ובראשית החורף. אין כל ספק, שנושא הבשר חייב לעבור תהליך של שינוי, כי בא־ייציבותו הוא מטלטל את כל הענף, של חלב ובשר כאחד, בצורה מסוכנת.

והרי תשובות לשאלות החברים: יש לקחת בחשבון התפתחות של ייצור חלב בשטחים. שם יקימו תעשיית ייצור חלב ובשר – גם בלעדנו. לנו כה.מ.ב. אין עדיין תשובות לענין, אפשרות של עשייה או פתרון יש למצוא בתחום הפוליטי.

בקשר לייצוא, הוצאת עגלות צעירות היא יותר כלכלית למשק, כי המחיר יותר משביע רצון – אך השוק מצומצם.

בענין מכסת שומן ארצית ופרס למשק עבור חריגה מן השומן הממוצע שבמכסה הארצית, לעומת קנס (או פחות מחיר) לחלב בעל אחוז שומן נמוך למשק אחר – הסתירה קיימת זה שנים. כמובן, קל יותר לשלוט על ייצור החלב דרך ייצור השומן. אף יתכן, שאפשר להטיל מכסות של ייצור שומן לכל משק. אולם, ועל אף שפועלים בנדון זה, טרם נראה המועד בו יסוכם.

דורך שפירא מלשכת ההדרכה ברחובות מתיחס למחקר, אשר נושאו צומצמו לאחרונה באופן קיצוני. לכן יש חשיבות מכרעת, שהפעולות תיעשנה בצורה יסודית ותיושמה בשטח. גם לתצפיות השדה יש חשיבות, במיוחד לגבי הכנסת סוגי מזון, אשר עדיין לא מומלצים לשימוש רחב. כמו־כן, יש לעשות שינויים במערך ההדרכה.

פרץ בן־יהושע קובל על שההנהלה לא עושה די בנושא הבשר. לו מחירי הבשר היו נשמרים (גבוהים מעתה), מחיר החלב היה יורד ב־7-10 אג'. אם לא נילחם בייבוא הבשר הקפוא בכלל, אזי צריך להיאבק נגד מחירו הנמוך. באשר

מילואים לדו"ח "החקלאית"

"החקלאית" מחוסר יכולת לשלם, ולנו כבר לא נשארה רזרבה מגיין לממן ולספוג את הזעזועים הנגרמים על ידי המשקים.

אך אל נא נטעה, הרפת הישראלית לא יכולה לעבוד לרפואה על פי קריאה. "החקלאית" לא תוכל לעבוד בדרך של הוצאות קבועות והכנסות משתנות לפי החלטת החקלאי. החלטה על שיטה כזאת תהווה נסיגה עבור משקים רבים וביטול (!) הרפואה הוטרינרית עבור משקי הפריפריה.

במידה רבה של סיפוק (מוצדק) מציין מאיר בן-מאיר את שיחרור "החקלאית" מן הערבות הבלתי מוגבלת למפעל התרופות "ויטהמד". באותו זמן גם זכינו להלוואה למספר שנים בתנאים יותר נוחים ובריבית יותר נמוכה. כך, שבד בבד עם הזולת השירות בעקבות הקטנת משכורות הרופאים, בסיס המימון השתפר בהרבה. אימונם של הבוקרים והרפתנים ב"החקלאית" יאפשר לה להמשיך ולתת שירות טוב, יעיל וזול יחסית אפילו בתנאים הקשים של היום, בהם מתלבטת החקלאות.

מנכ"ל "החקלאית" מאיר בן-מאיר מביא את המילואים לדו"ח המודפס שהופץ בין החברים, ומציין את המשברים בהם נאבקה "החקלאית", ביניהם ובראש וראשונה משבר כספי קשה, בו מתלבטת האגודה, אשר נדמה שמעמיד את עצם קיומה בסימן שאלה. ריבית רצחנית מכאן ואי יכולת מספר חברים גדל והולך לפרוע חובותיהם לאגודה במועד חברו יחד והכבידו מאוד על הפעילות התקינה של "החקלאית". בחודשים האחרונים אפשר לחוש בהקטנה ניכרת בהקף הפיגורים הנ"ל ואפשר לנשום קצת. אולם, כמו כל החקלאות בישראל, איננו הולכים לקראת תקופה קלה. בעוד ההוצאות נשארות קשיחות לחלוטין, ההכנסות נוהגות לפי מצב המשק, עליות וירידות. נקטנו צעדים בכיוון לפתור את הבעיות: הוזלנו את מחיר שירותי הרופאים, הוזלנו את המחיר לצאן ב-40% ובכל זאת רבים הנוקדים העוזבים את

הענקת פרס "החקלאית" ע"ש חיים צימרמן ז"ל לשנת תשמ"ח לח' משה הימן

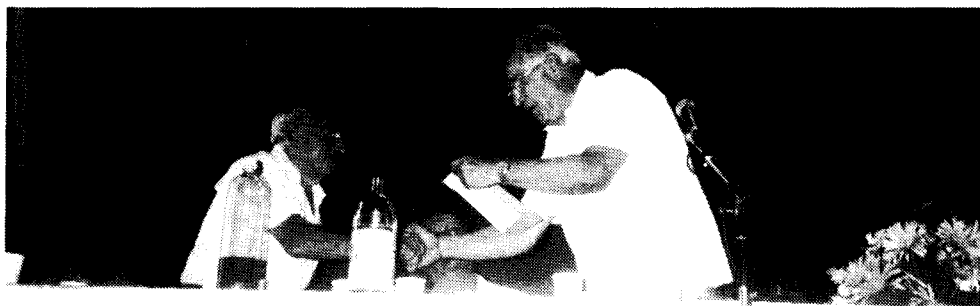
השנים עד עצם היום הזה. הוא תרם לפיתוח תכניות המחשב בהזרעה, פעל במשך עשרות שנים בועדת ספר העדר ועבד בשיתוף פעולה הדוק עם ראובן בר-ענן ז"ל.

"החקלאית" מוקירה תרומתו הרבה ושיתוף הפעולה בנושאי פוריות הפרים ופוריות העדר. שיתוף הפעולה בינינו היה הדוק וידידותי ביותר והוא תרם רבות לאיתור השפעת גורמים סביבתיים על הפוריות.

משה, אשר יצא להשתלמויות בשוודיה, אנגליה וארה"ב, פיתח קשרים בינלאומיים ובהם תרם רבות למוניטין הפרה הישראלית ולהשגי הטיפוח שלנו מעל במות העולם. הוא פירסם מאמרים מקצועיים בארץ ובחו"ל, הרצה בקונגרסים וסימפוזיונים והשתתף בחינוך דורות של רפתנים ומזריעים, כאשר לאלה האחרונים

את הפרס מוסר ד"ר אלי מאיר המעלה פרקים מחייו המקצועיים העשירים של משה הימן, החל מלימודיו ברפואה בגרמניה עד קום שלטון הנאצים וגמור באנגליה, עד עליתו ארצה ב-1934, ישר לקיבוץ עין-חרוד ולרפת בידי של הח' סורקין. לאחר 12 שנות עבודה רצופה ברפת התחיל משה בהזרעה מלאכותית (1936) בזרמה טריה. ב-1945/6 עבד באירגון ההזרעה "פוריה" ועם היווסדה של אגודת "און" עבר אליה וניהל אותה מקצועית ומדעית עד 1987.

משה הימן היה הראשון בעולם, שהעמיד תכנית מבחן צאצאים לפרים, אשר חייבה תקופת המתנה עד המבחן; שיטה זו אומצה ברבות הימים בעולם כולו. כמו כן, משה מיסד את שיפוט הבקר בישראל ויזם את עריכתן של תצוגות בנות פרים ושמר על קיומן במרוצת

אישים חשובים, ועל כך אני אסיר תודה לכם. לעבודתי, למפעל חיי הענקתם הערכה גבוהה מאוד, אבל ניתן להבין את ההשגים רק במסגרת קבוצת החברים, כעבודה קולקטיבית של אנשי "און" ואנשי ההתאחדות, רופאי "החקלאית" וראובן בר-ענן ז"ל, ופרופ' נתן אילון יב"א ועוד רבים, איתם שיתפתי פעולה ואשר עמדו לצדי יום-יום ובכל השטחים בהם עסקתי, בטיפוח ובפוריות, בשיפוט ובתערוכות בקר, בניתוחים סטאטיסטים ובהערכות גנטיות, בהדרכה וביחסי ציבור.

איך יכולתי להגיע להשגים בלי עבודתם המסורה של המזריעים ושל עובדי המכון, ובלי שיתוף הפעולה של הבוקרים במשקים? תמיד, בהסבירי את השגינו בענף בקר החלב לפני אנשי מקצוע בעולם הגדול, אם בביקורים של מאות הקבוצות ואנשי המקצוע שביקרו אצלנו ואם בקונגרסים עולמיים על טיפוח בעלי חיים, על גנטיקה שימושית ועל הזרעה ורבייה, ובהרצאותי באוניברסיטאות ובכנסים בוקרים ובמפגשים מקצועיים בארצות רבות, תמיד ציינתי שהגורם הקובע והמסייע העיקרי להשגינו הוא הגורם האנושי, ציבורנו המסור והאיטליגנטי, אשר רוכש השכלה מקצועית ומוסיף ומחדש אותה בלי הרף ולכן מתקדם כל כך.

תודתי ואהבתי היא לכם הציבור הגדול, המהווה את נושאי הענף שלנו, לו הקדשתי את עבודת חיי.

את סכום הפרס אני מוסיף לקרן הפרסים על שם בני מנחם הימן, שע"י "און", להשגים בטיפוח.

דאג גם להשתלמויות כדי להעלות את רמת עבודתם ותוצאותיה.

מאז 1946 עבד ב"און" ובשנת 1987 פרש רשמית, אולם הוא ממשיך בפעולתו הברוכה גם בימים אלה וממשיך לתרום למערכת מידעו ונסיונו הרב. אנו מאחלים למשה הימן המשך פעילות חיונית זו עוד שנים רבות.

בשם ועדת הפרס

ד"ר אלי מאיר

בתשובתנו פונה חתן הפרס במילים נרגשות לחברי הועדה ולכל הנוכחים באולם, דברים מעומק הלב שמן הראוי שיישמעו ברבים: ברצוני להודות לכם על הכבוד הרב שאתם חולקים לי בהעניקכם לי את הפרס המכובד של "החקלאית" על שם צימרמן. זכיתי עוד להכיר ולהוקיר את חיים צימרמן ז"ל והשתתפתי בהרבה חלוקות פרס על שמו.

עם אחדים שקיבלו את הפרס על מפעל חייהם ותרומתם לענף שלנו נפגשתי בעבודה, פרופ' שאול אדלר ז"ל, פרופ' ון-דאר-הודן ז"ל ואחרים, והיו שאתם עבדתי בפיתוח ההזרעה, ד"ר מנחם שטורמן ז"ל וחברי לעבודה ברפת בתחילת ההזרעה, חברי למשק בעל הפרס משה סורקין שנמצא כאן, וידידי איתו עבדתי בהתאחדות וב"און" שנים רבות ועוד נמשכת השלשלת, שלמה דורי; ואחרון חביב איתו עבדתי ויצרתי בטיפוח ובגנטיקה, בספר העדר ובעיבוד נתונים במשך שנים ארוכות ואשר זכה בפרס רק אחרי מותו, פרופסור ראובן בר-ענן ז"ל. ועכשיו צרפתם אותי לשורה הארוכה של

חלוקת פרס "החקלאית" ע"ש חיים צימרמן ז"ל לשנת תשמ"ט לד"ר דוד לוי

- ניהול העדר הנסיוני בתחנת הנסיונות
בנוה-יער;
- ומעל לכל אלה, על היותו ידיד ועל עזרתו
למגדלי הבקר לבשר בידע ובמעש.

ועדת הפרס

חתן הפרס ד"ר דוד לוי מודה על קבלת הפרס
בהעלותו פרקים מראשית הקמת עדרי הבשר
בארץ וחיפוש אחר שיטות רביה, הכלאה
וממשק מתאימים.

את הפרס מוסר הח' קצ'ה, המסביר גם את
נימוקי הועדה להענקת הפרס. מפאת היעדר
נוסח דברי קצ'ה מובא כאן נוסח מגילת הפרס,
אשר מוענק לד"ר דוד לוי בזכות:

- ביצוע עבודות מחקר בבקר לבשר בהתמדה
ובמסירות במשך 40 שנה;
- יישום תוצאות עבודות מחקר אלה ואחרות
תוך תיאום ושיתוף עם מגדלי הבקר בשדה;

באשר להוצאות של "החקלאית", כבר נעשו
כמה פעולות חשובות למטרת צמצומן, בלי
לפגוע בטיב השירות. במיוחד יש לציין את
הקטנת/הגבלת משכורות הרופאים, סעיף
ראשון במעלה בהוצאות. הסעיף השני נוגע
לתקורה, הווה אומר מערכות הגיבוי והייעוץ
לרופא הפועל בשדה. גם בסעיף זה הצלחנו
לבלום את הסחף שהסתמן עד לפני כמה
חודשים. כמו כן, בוטל הסבסוד בין השלוחות
(רפת החלב נהגה לתמוך בשלוחות האחרות);
ענה יושר הקו וכל שלוחה משלמת עבור
השירות שהיא מקבלת למעשה.

כאן מפרט ד"ר ניר את האופנים של השוואת
עלות השלוחות להכנסות מהן, תוך הורדת כמה
שירותים שעברו להיות מסופקים לפי קריאה
(סוסים, למשל) והכנסת גורם הֶגְרָסִיבִּיּוֹת
בתשלום, לפי גודל העדר ובהתאם לאופי הענף

כאן מגיע תורו של ד"ר עוזד ניר, אשר זו לו
הפעם הראשונה להופיע בפני האסיפה הכללית
בתפקידו של הרופא הראשי של "החקלאית".
הוא מציין את שני מאפייניה של "החקלאית":
אירגון ארצי הנותן שירות לכל המקנה בארץ,
עבור תשלום מקיף ואחיד. במדינת ישראל של
שנות ה-90 אין מנגנון המסוגל לתת גיבוי לרופא
בודד בשדה, זולת "החקלאית". מה גם
ששירותי האוניברסיטה והמחקר עצמם סובלים
מתהליך של קיצוצים וצמצומים מתמידים. כבר
הוסבר, ש"החקלאית" כאירגון הנותן שירות
מקיף לכל בעלי המקנה בכל אזורי הארץ אינה
יכולה לפעול על פי קריאה מקרית של החקלאי
הבודד, ומצד שני לא יעלה על הדעת, שממשק
מודרני ועדר בעל פוטנציאל גבוה כמו שלנו
יוכלו לוותר על שירות וטרינרי קליני רצוף
וסדיר.

השייך לחקלאים. אם לא תימצא דרך לחייב משקים להיות בתוך "החקלאית", יכביד הדבר על עצם קיומה. אולי, מי שעזב נהנה מן הצד – אך הוא מטיל את העומס הכספי על הנשאים באגודה.

דוד דג מכפר חסידים משיג בענין המימון. לדעתו "החקלאית" אינה צריכה להוות מקור אשראי לחבר, ואולי ה.מ.ב. תוכל לסייע ל"החקלאית" כאשר מתעוררות בעיות כספיות.

יהודה שליין מנהלל אומר, שבזמנו התנגד לכניסה ל"ויטהמד" וכי "החקלאית" הוקמה לשירות רפואי בלבד (למען הדיוק, היא הוקמה כחברת ביטוח למקנה). הוא מתנגד לנציגות של מגורים, דורש למצוא המנהל המתאים. חושש, שמא "החקלאית" שוב תיגרר לבעיות קיומיות ותובע שינוי: קיצוץ עוד אזורים, תורנויות שבת, קיצוץ או אייחלואת משכורות הרופאים, וכדומה.

(בקר, צאן). כן הורד מרכיב התרופות מ-50% לכדי 20%.

צומצמו אזורי העבודה ויועלה התקורה, כל זה בלי לפגוע בטיב השירות. בקרוב יעזבו את "החקלאית" 8 רופאים ורק שניים צעירים יבואו תחתם. ייסגרו 4 אזורי עבודה, אבל ייפתח אזור בערבה. כתוצאה מן השינויים הנ"ל בשלוחות נגרמה למשקי החלב הגדולים הוזלת השירות של כ-23%, בעוד שבבקר לבשר הושגה הוזלה של 30%-33%.

בשטח המקצועי עלינו להכיר בעובדה, שהעדר המודרני זקוק לרפואת עדר, יותר מאשר הפרה הבודדת. אנו שוקדים על העמקת הטיפול בעדרים, נבנה מערך חירום, הבטחנו את מלאי התרופות החיוני ועתה אנו שבים להיכנס לנושא המעבדות האזוריות.

לסיכום, "החקלאית" היא מערכת עדינה המתקיימת על פי האינטרס המשותף של החקלאים והרופאים גם יחד. הפרת האיזון לא יאפשר לאגודה להתקיים. "החקלאית" היא גוף

החלטות האסיפה הכללית ה-35 של ה.מ.ב.

3. האסיפה קוראת להמשיך במאמצים להקמת בית מרכזי שישמש את רוב המוסדות המשרתים את הענף.

4. האסיפה מציינת בסיפוק את שיתוף הפעולה והתיאום בין האגודות המשרתות את הענף וקוראת להמשיך התהליך של הגברת שיתוף הפעולה.

5. האסיפה מציינת בסיפוק המשך השיפור ברמה הגנטית של הבקר וקובעת, שה.מ.ב. היא הגורם המוסמך לטפל בטיפוח עדר החלב הישראלי על כל מרכיביו.

6. האסיפה קוראת לאגודות להזרעה לכלול את רכיב החלבון בתוכניות הטיפוח.

7. האסיפה ממליצה להפנות אמצעים למחקר של הצד הממשקי-תזונתי הקשור להעלאת רכיב החלבון בחלב.

8. האסיפה קוראת להתקדם בצעדים מעשיים להכללת רכיב החלבון בחלב בקביעת המחיר לצרכן.

האסיפה מאשרת את המאזנים לשנים 1987-1988.

מתקיים דיון ער בסעיפים רבים שהוגשו להחלטה באסיפה, אפילו נזקקים להצבעות והצבעות חוזרות, סימן למעורבותו הפעילה של הקהל. בסופו של דיון הוחלט לאשר את הסעיפים השונים כפי שנוסחו סופית, כדלקמן:

1. האסיפה מביעה הערכתה להנהלה היוצאת של ה.מ.ב., לפעיליה ועובדיה, לרופאי ועובדי "החקלאית", לעובדי האגודות להזרעה והשירותים הוטרינריים, שה"מ, מועצת החלב, "תנובה", החוקרים בענף, וכל המוסדות המלווים את הענף ותורמים לקידומו.

2. האסיפה מברכת על הרחבת פעילות המעבדה המרכזית לביקורת החלב בביתן אהרון המשרתת את כל משקי הביקורת וכניסתה לנושא הניטור של מצב בריאות העטין בצורה מרכזית.

- של חלב קיצי.
19. האסיפה תובעת ממשדד החקלאות למנוע ייבוא אבקת חלב ללא הטל משווה לתעשיות מזון שונות (שוקולד, עוגיות חמאה).
20. האסיפה רואה בדאגה את הקיצוצים בכח אדם שניכפו על השירותים הוטרינריים, קיצוצים המסכנים את הענף כולו את בריאות הציבור. יש לחזק את השירותים הוטרינריים ע"י החזרת תקנים ולמנוע קיצוצים בעתיד מהתקן החיוני לביצוע כל הפעולות הדרושות להבטחת בריאות הציבור והמקנה, ותובעת לאפשר ייצור תרכיב למחלת הפה והטלפיים במכון הוטרינרי של מדינת ישראל.
21. האסיפה מברכת על הצעדים שנעשים ע"י ממשלת ישראל להכנסתן של מועצת החלב ומועצת הבשר תחת קורת גג אחת.
22. האסיפה קוראת לממשלת ישראל לטפח ולפתח את ענף הבשר מייצור מקומי ולהבטיח תמורה הוגנת לחקלאי עבור עבודתו, כאמצעי לשמירת דיווחיות סבירה.
23. האסיפה קוראת לממשלת ישראל למנוע ייבוא של בשר במחירי הצף, אשר מתחרה עם הבשר מייצור מקומי.
24. האסיפה מציינת בסיפוק פעילות המעבדות האזוריות לבריאות העטין בביעור האגלקטיא וקוראת להרחבת הפעילות בתחום האיבחון, תוך העמקת הקשר המקצועי והאירגוני בין המעבדות ו"החקלאית" ובשיתוף השירותים הוטרינריים.
25. האסיפה מטילה על המועצה לדאוג להקמתה של מערכת אחידה ומתאימה לסיכום כלכלי שוטף של הענף.
26. האסיפה מטילה על המועצה לבחון ולפעול במידת הצורך להעברת פעילותה הכלכלית של ההתאחדות למסגרת של חברה בע"מ, שתהיה בשליטת ההתאחדות.
27. לאור הירידה בצריכת החלב ומוצרים, וירידת הריווחיות במשק הבודד, מתנגדת האסיפה כצו שעה, להוספת יצרני חלב חדשים ומטילה על המועצה לפעול למימוש החלטה זו.
28. האסיפה קוראת למועצה לעשות כל מאמץ, שועדת המחקר של ה.מ.ב. תהיה הגוף הקובע
9. האסיפה מברכת על ההתקדמות המקצועית של יחידת העוברים ומטילה על המועצה וההנהלה לחפש דרכים אירגוניות וכלכליות להפיקת העברת העוברים לשירות למשק, במחיר סביר מבחינה כלכלית למשק.
10. האסיפה קוראת להמשיך מאמצי הייצוא של זרמה, מבכירות ועוברים.
11. האסיפה מברכת על המאמצים לייעול ניהול ספר העדר וקוראת להנהלה, לפעול לשיפור השירות ולהורדת העלות. כמו כן, האסיפה קוראת להמשיך המאמצים לשיפור אמינות ביקורת החלב והרחבתה.
12. האסיפה קוראת למוסדות ה.מ.ב. הנוגעים בדבר לקיים רבי-שיח עם חברה על כיווני הטיפול בכל הנוגע לשיפוט גופני, רמת התנובה, הרכב החלב ודרכים טכניות להשגת היעדים כפי שייקבעו.
13. האסיפה מברכת על היציבות בענף ותובעת לפעול בכל דרך לחיזוק מנגנוני התכנון. שמירת השיווק המאורגן והמתוכנן היא יעד חיוני לענף והכלי המתאים לכך הוא רמת סובסידיה קבועה בגובה של 15%.
14. האסיפה קוראת למועצת החלב ולמחלבות, להגביר את המאמצים לעידוד צריכת החלב ומוצרים. האסיפה תובעת פעולה לצמצום הפער בין איכות החלב בשער המשק לבין המחלבה.
15. האסיפה קוראת למועצת החלב ולמשרד החקלאות להמשיך ולהשאיר את החלב ומוצרים תחת פיקוח מחירים.
16. האסיפה קוראת למועצת החלב ומשרד החקלאות למנוע מכירת חלב גולמי שלא דרך מחלבות הפועלות תחת צו מכסות החלב.
17. האסיפה תובעת ממשלת ישראל, לקיים כהלכתה את זכותם של חקלאי ישראל לייצר את מלוא תצרוכת החלב ומוצרים, ולקבל את מכסת הייצור גם על פי צריכת החלב הכחוש שנצרך במסגרת סל המוצרים המתוכנן, ולהבטיח תמורה הוגנת לעבודתם של יצרני החלב.
18. האסיפה מטילה על המועצה ליזום ולתמוך במחקרים הקשורים בבדיקת ההשלכות הכלכליות המקצועיות של ייצור, עיבוד ושיווק

פטיש	ניסים ישראלי	את יעדי המחקר ותיקצובם תוך כדי בנית כלים לבקרה על ביצוע המחקרים.
שפיר	חיים פרידמן	29. האסיפה מטילה על המועצה לפעול בדחיפות לשינוי מערך ההדרכה בענף.
כפר ידידיה	עצמון מלצר	30. נציג ועדת הביקורת יוזמן להשתתף בשיבות הנהלה והמועצה.
כפר ויתקין	יצחק פורת	31. ועדת הביקורת תדווח אחת ל-6 חודשים על ממצאיה.
היוגב	שולי הנדורגר	32. יש לקיים דיון יסודי במועצה על אופיה ותפקידה של האסיפה הכללית.
תל עדשים	יצחק פייגין	33. האסיפה מטילה על ועדה מיוחדת הכוללת את החברים דניאל פרי (רכז), מאיר בן-מאיר, מנחם חומש, אורי גיל, אביק ריכב, אודי יפה, יונתן פלד, עמי ניצן ורלף גינוברג, להביא תוך חצי שנה בפני אסיפה כללית מיוחדת הצעות בנושאים הבאים: א) בחירת צירי האסיפה על פי מפתח כמותי (מכסת חלב, ראשי בקר); ב) דרך בחירת הצירים מהיישובים לאסיפה וזיהוים באסיפה; ג) דרך בחירת הנציגים למועצה.
כפר יחזקאל	רן גפני	34. האסיפה בוחרת את חברי המועצה החדשה וועדת הביקורת כלהלן:
מדרך עוז	נחמיה רייבי	
גבעת יואב	אהוד אהרנוב	
שדה יעקב	דוד שדה	
באר טוביה	פרץ בן יהושע	
נתיב הל"ה	עדי רוז	
כפר מנחם – אגף החלב	יוסלה יודוביץ	
מגן	דוד לב	
בחן	אורי גיל	
עמיד	ישראל הדרי	
גרופית	מאיר רמון	
חפץ חיים	פרץ שורק	
עין גב	מריו טינסקי	
שדה אליהו	נפתלי קאין	
יפעת	יוסי ביגון	
מפלסים	מרדכי לסקה	
עין המפרץ	אביק ריכב	
צרעה	דב פרחודניק	
עין המפרץ	יוסי בן אשר	
	ועדת ביקורת:	
	שמחה ידידיה	רמת יוחנן – ה.מ.ב.
סעד (יו"ר)	יהודה לפיד	כפר ורבורג – השרות להזרעה
מעגן מיכאל	משה גלידר	מרחביה – אגודת און
היוגב		יקנעם – החקלאית
		באר טוביה
		אביגדור
		פארן
		נתי כהן

החלטות האסיפה הכללית ה-55 של "החקלאית"

1. האסיפה מאשרת את מאזן האגודה לשנת 1987.
2. האסיפה מביעה הערכה להתייעלות "החקלאית" והוזלת תעריפי השרות וקוראת להנהלה להתמיד בדרך זו.
3. האסיפה מביעה הערכה לשיפור הגביה וקוראת להנהלה להקפיד על חיסול הפגורים בגביה.
4. האסיפה מציינת בסיפוק את השלמת המיחשוב של פעילות האגודה בתחום הגבורות, הנהלת החשבונות והמלאים.
5. האסיפה מאשרת את מאזן האגודה לשנת 1987.
6. האסיפה מציעה, שהסעיפים 30 ו-31 שבהחלטות האסיפה של ה.מ.ב. יחולו גם על "החקלאית". לאחר דיון קצר מחליטים לאשר את הסעיפים כדלקמן:
7. האסיפה מביעה הערכה לרופאי "החקלאית" ועובדיה שנתנו ידם להתמודדות "החקלאית" עם המצוקה הכלכלית.

5. האסיפה מחזקת ידי ההנהלה בפעולתה לחסכון בהוצאות ההוניות של האגודה.
 6. האסיפה מציינת בסיפוק שיתוף הפעולה בין "החקלאית", ההתאחדות ושרותי ההזרעה.
 7. האסיפה קוראת להנהלה לשקוד כמיטב יכולתה על קיום שרות וטרינרי עם בסיס קואופרטיבי בכל רחבי המדינה.
 8. האסיפה בוחרת את חברי המועצה החדשה וועדת הביקורת כלהלן:

המועצה:

מאיר בן מאיר	יוקנעם, החקלאית
ד"ר עודד ניר	החקלאית
דניאל פרי	רמת יוחנן, המ"ב
דורון בוגדנובסקי	מרום גולן, אמב"ל
תלי שור	מרחביה
ישראל הדרי	עמיר
מאיר רמון	גרופית
פרץ שורק	חפץ חיים
מריו טינסקי	עין גב
נפתלי קאין	שדה אליהו
יוסי ביגון	יפעת
מרדכי לסקה	מפלסים
דוד לב	מגן
יוסי בן אשר	עין המפרץ
אורי גיל	בחן
יונתן פלד	רגבה
אילן כהן	שדה יעקב

ועדת ביקורת:

יאיר בן ברק	נהלל
אברהם קיסוס	גבעת יואב
שלמה גרנות	העוגן
זאב נודי	כפר גליקסון
אריה פניני	נחל עוז

ועדת בורות

אליעזר הרניק	שער העמקים
שאלתיאל דמתי	אחיהוד
אמנון עצמון	עין צורים
יונה קמה	אביגדור
ד"ר אהרן שפירא	חיפה, "החקלאית"

יום חם לאסיפה הכללית.